

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/36/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

126/2017. (VII. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. december 30-án előterjesztett **panaszát** 2017. július 6-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. december 30-án, elektronikus úton terjesztette elő a panaszbeadványát, annak a [...] Rendőrkapitányság e-mail címére történő megküldésével. A beadványában a vele szemben 2017. december 30-án foganatosított rendőri intézkedést kifogásolta. A 2017. január 16-ai meghallgatásán kérte a [...] Rendőrkapitányságot, hogy a beadványát a Testület vizsgálja ki.

¹ A panaszos a Rendőrségről szóló törvény 93/A. § (8) bekezdésében foglalt jogával élve tiltakozott az állásfoglalás közzététele ellen.

I.

1) A [...] Rendőrkapitányság hivatalból továbbította a panaszos beadványát, amely az alábbiakat tartalmazza.

A panaszos beadványában előadta, hogy kifogásolja a 2016. december 30-án 10 óra magasságában [...] -on a [...] út 10/A. szám 3. emelet 72. ajtó előtt Sz. T. (a kislánya édesanyja) bejelentése alapján a vele szemben, két rendőr által végrehajtott rendőri intézkedést. A két eljáró rendőr nem igazolta magát, a nevüket nem mondták meg, a névtáblájukat elrejtették, így nem tudja őket a nevükön megnevezni. A helyszíni rendőri meghallgatás során, a kérése ellenére sem készített a két névtelen rendőr írásos jegyzőkönyvet.

A panaszos előadta, hogy a kislányát szerette volna látni, de sajnos a rendőrök miatt nem láthatta őt.

„Szolgálunk és Védünk”. A panaszos előadta, hogy ő egy olyan magyar, becsületes állampolgár, aki három műszakban dolgozik. Tisztelettel beszélt a két rendőrrel, de a két névtelen rendőr vele nem. A panaszos kéri a két névtelen rendőr bocsánatkérését és reméli, hogy a későbbiekben ilyen nem fordul elő, hiszen a panaszos számára az emberi méltóság fontos.

Sz. T., a kislánya édesanyja által a két rendőr részére megmutatott bírósági végzés nem jogerős, a bírósági végzés tartalmát a két rendőr nem jogszerűen vette figyelembe.

II.

A [...] Rendőrkapitányság az ügyben keletkezett releváns iratokat a tényállás pontosabb felderítése érdekében megküldte a Testületnek, amelyből az alábbi tények állapíthatók meg.

1) a) A [...] Rendőrkapitányság a Testület rendelkezésére bocsátotta a „Küldés leírása” elnevezésű dokumentumot, amely szerint 2016. december 30-án 9 óra 58 perckor Sz. T. a [...] telefonszámról a 112-es segélyhívón keresztül bejelentést tett a [...] Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint [...] utca 10. szám alatti helyen 10/A. 3. emelet 72. csengő alatt tudja beengedni a rendőröket. A panaszos fenyegeti őt, ott van a helyszínen, még nem jutott be a lépcsőházba. Nem kívánt rendőrrel beszélni, otthon van a kisgyerekével, nagyon zaklatott állapotban van, a tegnapi nap folyamán is ott volt a panaszos és rugdosta az ajtót. A panaszos ellen eljárás folyik, mást is megfojtogatott. Veszélyes.

A rendőröket 10 óra 1 perckor küldték a helyszínre. A beavatkozás: figyelmeztetés volt. A befejezés ideje 10 óra 41 perc.

b) Egy másik „Küldés leírása” elnevezésű dokumentum szerint a panaszos a 112-es segélyhívón keresztül tett a [...] telefonszámról bejelentést a [...] Megyei Rendőr-főkapitányságra, amely szerint az egy éves kislányát nem engedi látogatni Sz. T. a volt élettársa. A gyermekelhelyezésről még nincs semmilyen irat. Rendőri intézkedést kért.

Kezelési mód: beavatkozás.

2) A [...] Rendőrkapitányság a panaszost 2017. január 16-án 13 óra 4 perc és 13 óra 18 perc között hallgatta meg a panaszeljáráásban.

A panaszos meghallgatása során előadta, hogy a beadványában foglaltakat azzal akarja kiegészíteni, hogy a rendőrök nem igazolták magukat. A rendőr azt mondta neki, hogy legközelebb, ha odamegy, ne rugdossa az ajtót. A panaszos elmondta neki, hogy ő nem rugdosta az ajtót. A rendőr elmondta, hogy a bejelentő (Sz. T.) mondta ezt neki. A panaszos ezzel csak maga alatt vágja a fát. A rendőrrel kialakult egy vita és azt mondta a panaszosnak, hogy nem egy rangsúlyban vannak. A panaszos véleménye szerint a rendőr őt megkülönböztette. A panaszos azt gondolja, hogy a rendőr visszaélt a rendőri mivoltával. A panaszos elismerte, hogy valóban többször belevágott a rendőr szavába. Ekkor mondta neki a rendőr, hogy ne vágjon a szavába és ennek során mondta azt, hogy nincsenek egy súlycsoportban (a pontos szövegre a panaszos nem emlékszik). A rendőr eléggé indulatos volt, nem tudja a panaszos, hogy vajon miért. A másik rendőr nem szólt semmit.

A panaszos elmondta, hogy tudomásul veszi azt, hogy vele szemben egy rendőr intézkedett, míg a másik az intézkedést biztosította.

A panaszos előadta, hogy tudja, hogy a gyermekelhelyezéssel kapcsolatban még nincs döntés, illetve az elhelyezési eljárást apasági vizsgálat miatt fel is függesztették, így a rendőrségnek nincs hatásköre az ügyben intézkedni. Mivel arról nincs papír, hogy mikor láthatja a gyermeket, így bármikor láthatja őt.

3) P. G. pr. r. őrm-t a panaszos jelenlétében, mint tanút hallgatták meg 2016. január 16-án 13 óra 20 perc és 13 óra 47 perc között.

A tanú előadta, hogy a panaszossal sem rokon, sem baráti, sem haragos viszonyban nem áll. A panaszban megjelölt időpontban a TIK küldésére jelent meg a lakcímen. A lépcsőházban már találkozott a panaszossal, a részére mindkettő bemutatkoztak, majd közölték vele, hogy a hölgy tett bejelentést és őt hallgatják meg először. A hölgy mutatott egy végzést, hogy a bíróság felfüggesztette az ügyet, amely a rendőr emlékezete szerint gyermekláthatás volt. Az ügyet azért függesztették fel, mert a panaszos apasági vizsgálatot kért. Ezért az nem is volt meghatározva, hogy mikor láthatja a gyermeket. A hölgy még mondta, hogy dörömbölt, rugdosta az ajtót, ezért is hívta ki a rendőröket. Ezt követően mentek ki beszélni a panaszossal, akinek bemutatkoztak, közölték vele a jelvéyszámukat, illetve azt is, hogy a [...] Rendőrkapitányságról jöttek. A ruházatukon a névkitűző, illetve a jelvéyszámuk mind fel volt téve. A panaszossal közölték, hogy ne rugdossa az ajtót, ne dörömbölgjön, ne zaklassa a hölgyet. A panaszos elmondta, hogy ő nem csinált ilyet. Erre mondta a rendőr kollégája, hogy a későbbiekben se jusson ilyen az eszébe. A panaszos kérte, hogy vegyenek fel a helyszínen jegyzőkönyvet. A kollégája közölte, hogy az ügyben rendőri jelentés készül, amelyet a bíróság kikérhet a későbbiekben.

A tanút megkérdezte az ügy előadója, hogy „Az intézkedés során hangzott-e el olyan kijelentés, hogy „nem vagyunk egy súlycsoportban vagy rangban?” A tanú erre azt felelte, hogy nem hangzott el ilyen, olyanra sem emlékszik, hogy vitatkoztak volna. A panaszos belevágott a kollégája szavába, mindenáron fel akarta hívni az ügyvédjét, hogy beszéljen vele. Ezért a kollégája többször mondta neki, hogy tegye el a telefonját, mert folyik az intézkedés.

Az előadó ismét kérdést intézett a tanúhoz: „Tapasztalata alapján az intézkedés hangneme sértő volt-e, vagy lekezelő?” A rendőr véleménye szerint az nem volt sem sértő, sem pedig lekezelő.

A panaszos a tanú által elmondottakhoz észrevételt, kérdést nem tett. A panaszos a tanú szemébe mondta el, hogy a „kollégája tett olyan megjegyzést, amely megkülönböztetés volt”. A tanú a panaszos szemébe mondta, hogy „nem tett megkülönböztetést”.

4) K. P. c. r. törm. tanúkenti meghallgatása (amelyen a panaszos is jelen volt) 2017. január 16-án 13 óra 53 perc és 14 óra 25 perc között volt.

A tanú meghallgatása során elmondta, hogy a panaszban megjelölt időpontra a TIK küldésére, szolgálati gépkocsival érkeztek a [...] útra. Csöngetni próbáltak, amikor a panaszos mondta, hogy ő tette a bejelentést, illetve akkor még telefonált is. Mivel a rendőrök egy hölgy bejelentésére érkeztek, mondták a hölgy nevét, amelyre a panaszos mondta, hogy ismeri őt és azt is mondta, hogy a hölgy a volt élettársa. A rendőrök mondták neki, hogy mivel ő tette az első bejelentést, őt fogják meghallgatni, a panaszos pedig jöjjön velük és várakozzon a lépcsőfordulóban. A hölgy elmondta, hogy a panaszos (volt élettársa) dörömbölt az ajtón, illetve kiabált, hogy láthassa a kislányát. A hölgy elmondta, hogy a gyermekláthatásáról volt már tárgyalás, de azt megszakították, mivel apasági vizsgálat van folyamatban. A rendőrnek mutatott egy végzést a tárgyalás felfüggesztéséről. A gyermekláthatásra ez a végzés nem tért ki, arról nem volt rendelkezés. A hölgy ezt követően bement a lakásba. A panaszost is meghallgatták, aki elmondta, hogy nagyon ritkán láthatja a gyermeket, talán előtte két nappal látta, de ezen a napon a volt élettársa nem volt hajlandó kapcsolatba lépni vele.

A panaszos a tanú által elmondottakhoz észrevételt, kérdést nem tett.

A tanú előadta, hogy a panaszosnak elmondta, hogy a gyermekláthatáshoz végzés szükséges, addig pedig közös megegyezés szükséges, esetleg ügyvéden keresztül. Azt is elmondta neki, hogy a hölgy azt mondta, hogy dörömbölt, ezért mondta neki a rendőr, hogy ne jöjjön ide, ne dörömbölgjön, ne kiabáljon, mert ezzel szabálysértést követ el és ezzel maga alatt vágja a fát. A panaszos folyamatosan a szavába vágott. A rendőr mondta neki, hogy nem tudja, hogy megtette-e, amit a hölgy elmondott, mert azt a rendőr nem látta. A panaszos folyamatosan azt szerette volna, ha az ügyvédjével beszél a rendőr, de ez neki nem kötelessége. Az intézkedés legelején, amikor a panaszossal találkozott, akkor bemutatkozott a részére, a nevét elmondta neki, még kezét is fogtak. Majd a hölgy meghallgatása után, újra elmondta neki a nevét és azt, hogy a [...] Rendőrkapitányságról jöttek, illetve a jelvéyszámát is elmondta neki. A ruházata bevetési gyakorló volt, láthatósági mellénnyel, amelyen a jobb oldalon a nevét és a rendfokozatát, a bal oldalon pedig a jelvényét, amelyen a jelvéyszáma van elhelyezve viselte. A panaszos kérte, hogy vegyenek fel jegyzőkönyvet, amely kapcsán tájékoztatta őt a rendőr, hogy ilyen helyzetben jegyzőkönyvet nem tudnak felvenni, mivel ez nem egy bűncselekmény helyszíne; maximum, ha szükséges a [...] Rendőrkapitányság épületében rendőri jelentést készítenek. Ezt látszólag a panaszos tudomásul vette, de ezt többször kérte; a rendőr pedig többször elmondta neki, hogy nem tudnak jegyzőkönyvet felvenni. A rendőr elmondta, hogy nem emlékszik olyanra, hogy sértő kifejezést használt volna. Azt mondta, hogy rendőr, ne vonja kétségbe, hogy tudja, mit kell tennie, mit kell intézkednie. Nem emlékszik, hogy olyat mondott volna a panaszosnak, hogy nincsenek egy súlycsoportban.

Ezt követően a panaszos és a tanú által közölt információk között feszülő ellentmondást a szembesítés eszközével kívánta tisztázni a hatóság.

A panaszos elmondta, hogy az intézkedéskor nem mutatkoztak be, nem igazolták magukat. A rendőr erre azt reagálta, hogy amikor kijöttek a hölgytől, akkor kezét fogott a panaszossal; elmondta, hogy K. P. R., jelvéyszáma [...] és kollégája P. G.

A panaszos előadta, hogy a rendőr olyan megjegyzést tett rá, amely szerint őt a rendőr megkülönböztette. A rendőr elmondta, hogy nem emlékszik, illetve biztos, hogy nem mondott ilyen kijelentést.

5) Tanúként hallgatták meg Sz. T-t, a panaszos volt élettársát, akinek a bejelentése nyomán került sor a sérelmezett rendőri intézkedés végrehajtására a panaszossal szemben. A tanút 2017. január 17-én 13 óra 31 perc és 13 óra 52 perc között hallgatták meg.

A tanú előadta, hogy a panaszos a volt élettársa, akivel haragos viszonyban áll; jelenleg bírósági eljárás van folyamatban közöttük.

Meghallgatása során elmondta, hogy 2016. december 30-án ő kért rendőri intézkedést, mert folyamatosan zaklatja őt a panaszos. 2016. december 28-án volt a panaszos láthatáson a gyermeküknél. A folyosón kiabált, illetve dühöngött, ezért kért rendőri intézkedést. A panaszos orvosi kezelés alatt áll, dühkitörései voltak, amelyre gyógyszert szedett, de már nem szedi a gyógyszert. Emiatt a tanú fél a panaszostól, ezért kért rendőri segítséget. Amikor a rendőrök megérkeztek, akkor nagyon ideges volt, nem figyelt, illetve nem is emlékszik, hogy mi volt a rendőrök ruházatán, de neki a rendőrök bemutatkoztak. A tanú elmondta nekik, hogy fél a volt párjától, nekik megmutatta azt a végzést, amely alapján a gyermekláthatás miatti eljárás felfüggesztésre került az apasági vizsgálat miatt. Nincs döntés, sem megállapodás arról, hogy mikor láthatja a gyermeket. Amikor a rendőrök elmentek, akkor becsukta a lakásajtót, bement a szobába, így nem hallotta, hogy a panaszossal hogyan és mit intézkedtek. A rendőrök az intézkedés végén visszamentek hozzá, kopogtak és mondták, hogy rendőrség, ezért kinyitotta az ajtót, megnyugtatták őt, nagyon empatikusak voltak.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv). és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos több szempontból kifogásolta a rendőrök fellépését a vele szemben végrehajtott intézkedés során.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében rögzített emberi méltósághoz és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszos elsőként a rendőrök által elmulasztott azonosítási kötelezettség teljesítését sérelmezte. Előadta ugyanis, hogy a rendőrök kifejezett kérése ellenére nem igazolták magukat. Név szerint nem tudja őket megjelölni; sőt a jelvényük is el volt rejtve a ruházatukon.

A rendőrség előadása szerint a panaszos állítása nem fedi a valóságot. A panaszossal szemben intézkedő rendőr a panaszos részére kétszer (először, amikor megérkeztek és a bejelentőt indultak meghallgatni és amikor a panaszost hallgatták meg) mutatkozott be, amelynek során közölte a nevét,

a jelvéyszámát, a szolgálati helyét és a társa nevét is elmondta a panaszosnak. Kezet is fogtak. A ruházatuk bevetési gyakorló volt, láthatósági mellénnyel, amelyen a jobb oldalon a rendőr nevét és a rendfokozatát, a bal oldalon pedig a jelvényét, amelyen a jelvéyszáma van elhelyezve viselték.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszakknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség által előadottak között, amelyeket a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani (még a szembesítés is eredménytelennek mutatkozott az arról felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint), **így arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető jogának a sérelme a rendőr azonosítási kötelezettségének elmulasztására vonatkozó kifogás kapcsán nem megállapítható.**

2) A panaszos sérelmezte a rendőr vele szemben tanúsított magatartását. Elismerte, hogy bár többször is a rendőr szavába vágott, mégis a rendőr indulatos volt. Közöttük szóváltás is kialakult. A rendőr visszaélt azzal, hogy rendőr. Azt is mondta neki, hogy nincsenek egy súlycsoportban/egy rangban. A rendőr mondta neki, hogy maga alatt vágja a fát és, hogy ne dörömbölgjön, rugdossa az ajtót. Őt a rendőr megkülönböztette.

Az intézkedés során jelen lévő két rendőr egybehangzóan előadta tanúkénti meghallgatásuk alkalmával, hogy a panaszos többször is közbevágott a rendőrök mondanivalójába. Az intézkedés során nem élt vissza egyik rendőr sem a hivatásával. A panaszossal szemben intézkedő rendőr nem mondott olyat a panaszosnak, hogy nincsenek egy súlycsoportban, rangban. Amikor a panaszossal közölte, hogy a hölgy mit mondott el a részére a meghallgatás során, annak kapcsán tájékoztatta a

panaszost, hogy amennyiben hangoskodik, kiabál, rugdossa az ajtót az szabálysértés, ne tegyen ilyet a jövőben, mert ezzel maga alatt vágja a fát. A rendőrök emlékezete szerint nem alakult ki szóváltás közöttük. Egyik rendőr sem különböztette meg az intézkedés során a panaszoszt.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is elsősorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Tekintettel arra, hogy a szolgálati fellépés módjával kapcsolatban a panaszos és a rendőrség is eltérő tartalmú információkat hozott a Testület tudomására, amelyek ellentmondásban állnak egymással, így a Testület nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek tükrében megítélhetette volna a panaszos kifogását. A Testület rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköz és a bizonyítékok csekély volta lehetetlenné tette az ellentmondás feloldását, **így ezen körülményre tekintettel a Testület csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.**

3) Végezetül a panaszos sérelmezte, hogy többszöri kérése ellenére sem készítettek a rendőrök a helyszínen az intézkedésről jegyzőkönyvet.

A rendőrség a helyszínen tájékoztatta a panaszoszt arról, hogy helyszíni intézkedésről nem készül jegyzőkönyv, esetlegesen a rendőrkapitányság épületében rendőri jelentés fog készülni az intézkedésről, amelyet a későbbiekben a bíróság bekérhet. A panasossal szemben intézkedő rendőr azt is elmondta a panaszosnak, hogy ilyen helyzetben jegyzőkönyvet nem tudnak felvenni, mivel ez

nem egy bűncselekmény helyszíne; maximum, ha szükséges a [...] Rendőrkapitányság épületében rendőri jelentést készítenek. Ezt látszólag a panaszos tudomásul vette, de ezt többször kérte; a rendőr pedig többször elmondta neki, hogy nem tudnak jegyzőkönyvet felvenni.

A Szolgálati Szabályzat 4. § (3) bekezdése szerint a rendőr meghatározott szolgálati feladatának végrehajtása során észlelt, vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény észlelése esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati előjárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni.

A jegyzőkönyvkészítés szabályai kapcsán szükséges utalni a közigazgatási hatósági eljárás és általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) releváns szabályaira. A Ket. a 39. § (1) bekezdése tartalmazza azokat az eseteket, amikor a hatóság jegyzőkönyvet készít, így: a) a lefoglalásról; b) a szemle lefolytatásáról, ha a hatóság hatósági tanút alkalmaz; c) a tárgyalásról; d) a közmeghallgatásról; e) a biztosítási intézkedés elvégzéséről, ha a hatóság hatósági tanút alkalmaz; f) a jogszabályban meghatározott eljárási cselekményről. A jegyzőkönyvvezés szabályait a Ket. 39. § (2) bekezdése egészíti ki azzal, hogy ha az ügyfél vagy az eljárási cselekményben érintett személy kéri vagy a hatóság az eljárás érdekében egyébként szükségesnek tartja, a hatóság jegyzőkönyvet készít a) a szóbeli kérelemről; b) az ügyfél, a tanú, a szakértő meghallgatásáról; c) a szemle lefolytatásáról, ha a hatóság nem alkalmaz hatósági tanút; d) minden más bizonyítási cselekményről.

Figyelemmel arra, hogy a Testület által kialakított történeti tényállás értelmében a panaszos volt élettársa tett telefonon keresztül bejelentést a rendőrségen, amely szerint a volt élettársa veszélyes, zaklatja őt és a bejelentés pillanatában is ott tartózkodik, így a rendőrség megjelent a helyszínen. Először a bejelentő hölgyet hallgatták meg, aki elmondta, hogy a panaszos kiabált a lépcsőházban, rugdosta az ajtót. Ezt követően a panaszos a meghallgatása során ezen cselekmények elkövetését tagadta és ezek elkövetésére utaló körülményeket a rendőrség nem tapasztalt a helyszínen. A felek kölcsönös tájékoztatását követően távoztak a helyszínről. Figyelemmel arra, hogy az intézkedés során nem merült fel olyan körülmény, amely bizonyítási cselekmény végrehajtását indokolta volna, nem merült fel olyan helyzet, amelyet a jövőbeli esetleges eljárás számára dokumentálni kellett volna az intézkedés időpillanatában fennálló állapota alapján, így a rendőrség nem mulasztott azzal, hogy nem vett fel az intézkedésről jegyzőkönyvet. A fentebbi Rtv. szakaszból látható, hogy a rendőrök az intézkedésről főszabály szerint jelentést készítenek, kivéve, ha a végrehajtott intézkedés jellege (tipikusan felvilágosítás-adás, segítségnyújtás, tájékoztató, igazoltatás során az adatokat nem rögzítik) vagy a szolgálati előjáró utasítása alapján ezt nem indokolt.

Minderre tekintettel a rendőröket nem terheli mulasztás annak kapcsán, hogy az intézkedésről nem készítették jegyzőkönyvet, hiszen annak során nem merült fel olyan körülmény, amely azt indokolta volna; erre figyelemmel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

IV.

A Testület a rendőrök azonosítási kötelezettsége kapcsán előterjesztett panaszosi kifogást érdemben nem tudta górcső alá venni, az egymásnak ellentmondó tényelődadások alapján; emiatt csakis úgy dönthetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható. A rendőri hangnem kapcsán előadott panaszosi sérelmet szintén nem tudta érdemben megvizsgálni a felek tényelődadásai között tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondás miatt, így véleménye szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható. Végezetül a Testület

véleménye szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azért, mert a vele szemben végrehajtott intézkedésről a rendőrök nem készítettek jegyzőkönyvet.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. július 6.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZŐLET